

הרה"ק הרבי ר' אלימלך זצ"ל מליזענסק

א

הרה"ק הרבי ר' אלימלך זללה"ה נולד בשנת תע"ז לאלף הששי, והי' יכול להיות ממסתופסים בצל כ"ק אור ישראל וקדושו מרן הבעש"ט זללה"ה משנת ת"ק עד שנת תקכ"א, אמנם לא רצה לדעת אותו, כי השם „בעל שם" הי' לו לזרה, כי אז היו „בעלי שם" רבים שעסקו בהשבעות, וקסבר הרבי ר' אלימלך שגם הבעש"ט הוא מאותם בעלי ההשבעות, ודבר זה נאסר כבר מפי האר"י הקדוש ז"ל מפני הסכנה, ואחרי אשר נודע להר"א ז"ל שרק את התואר „בעל שם טוב" הוא נושא, אבל דבר אין לו להבעש"ט עם השבעות או שימוש בשמות הקדושים, גמר בדעתו להתחבר אליו, אבל כבר לא הי' הבעש"ט ז"ל בזה העולם, והלך ללמוד תורת החסידות של הבעש"ט ז"ל אצל הרבי ר' דוב בער ממעזריש ז"ל והי' לאחד רמן חבריא, ואחר פטירת רבו המגיד הגדול נטל עליו להיות ממורי דרך הבעש"ט ז"ל ושיטתו, במדינת גאליציא, ובהעירה ליזענסק קבע בית מדרשו, ומשמה יצאה תורה ואורה על כל סביביו, והעמיד תלמידים הרבה אשר נשאו דגל החסידות אחריו, ומהם הגאונים הקדושים החוזה מלובלין, המגיד מקאוניץ, הרבי ר' מענדלי מרומנוב, ובע"ס מאור ושמש, ובע"ס אוהב ישראל וכו' זללה"ה.

כבר ביארתי בארוכה, ב„מבוא" לתקופה הראשונה, מטרת הבעש"ט ותלמידיו זללה"ה, והוא להראות שגם בזמן הזה אפשר להגיע למעלת הצדיקים והחסידים הראשונים, שהיו בזמן התנאים והאמוראים, אם אך יתקדשו ויטהרו את עצמם בעשר קיושות שחשבם ר' פנחס בן יאיר (במשנה סוף מס' סוטה, ובמס' עכרים כ' ע"ב) יגיעו לרוח הקודש וגלוי אל"י, ולתחיית המתים, וכה נראה אצל מרן הרה"ק הרבי ר' אלימלך זצ"ל, אשר כה צוה לתלמידיו כי גם בעת לומדם בגמרא יהי' תמונת כל „תנא" וכל „אמורא" לנגד עיניהם, ובשותו תמיד את חו"ל לנגד עיניו, היו המה למופת לו לחיות חיים קדושים וטהורים במסירת נפש כמוהם, כמאמרם ז"ל (ברכות כ'). מ"ש ראשונים דמתרחיש להו ניסא כר' א"ל קמאי הוו קא מסרו נפשיהו אקדושת השם כר'. וכה הי' הר"א ז"ל סוסר נפשו על קדושתו כאשר כתב בנו הרה"צ מו"ה אלעזר ז"ל בהקדמתו לס' „נעם אלימלך" דפוס ראשון, וז"ל: „למען כבוד שמך הגדול תעשה ותקיים כל הברכות אשר תמיד על פה כבוד אבי מו"ר הרניל להיות מברך ישראל, ולמסור נפשו עליהם בכל עת ולבטל מהם גזרות רעות בתפלתו הנאמנה במסירת נפשו". והרה"ק בע"ס „חמאת שלמה" התרעם תמיד על המדפיסים שהשמיטו הקדמה זו ואבד: „הקדמה זו חביבה עלי מאוד כי העיד בנו הרה"ק מהר"א על אביו שמסר נפשו עבור ישראל חוץ מה שמסר נפשו על קדושת שמו יתברך".

ובעשר קדושות: זריזות, זהירות, נקיזות, פרישות וכו', מי יוכל לספור

Copyright © 2007 by www.daat.ac.il
 All rights reserved.

למנות את כל אשר יסופר עליו מעשים רבים ונוראים עד היכן הגיע צדקתו וחסידותו בעשר קדושות הללו, כבר נכתבו בזה הרבה אודותיו בספרן של צדיקים, ובאגרת הקודש שבסוף ס' נועם אלימלך, ודי לנו בזה להביא לדוגמא מה שכתב בס' באר משה פ' מסעי וז"ל: „בא הכתוב להוכיח על פניהם של אותם המדמים כנפשם שכבר הגיעו למעלה העליונה במדרגה אבל באמת אין אתם יודעים מה, וטח עיניהם מראות ומהשכל לבותם כי עדיין לא תקנו וקסטו א"ע בכללות המדות כו' ועדיין היצר אורב במגורם והנחש מקנן בסתריו, כי צריך לזה הזדבנות רב לכתת ולשבר כל תאוות נשמיות וחומריות כו' בהרבה תעניות ונדל' הסינופים כי המעט הוא מה שראיתי מרבתינו הקדושים בפרט מאדומ"ר הרה"ק בוצ"ק מוה"ר אלימלך זצ"ל, שכמה וכמה סינופים עשה לו האיש הקדוש הזה, וכשהייתי אצלו כבר הי' במדרגה העליונה ועדיין יסר והכה א"ע בכל יום בעשבים העוקצים והשורפים שקורין ברען נעסטלין חוץ שאר סינופים ותעניות ומקואות שעשה הרה"ק הנ"ל...“ ואמרו עליו בשמו כי עשה תשובה גם על מה שעשה בעודו תנוק יונק. משדי אמו והכה על דריו בידיו, ועשה תשובה על זה בסינופים ושרף את ידיו א). שיטתו היתה כמאמרו: „הצדיק צריך להיות תמיד בתשובה“ (נוצ"א פ' נח). „דרך הצדיק שתמיד הוא בעיניו מלא חסאים על כל גנדור עבירה, ואפי' דבר קל לעבירה חמורה תחשב לו כו'“ (שם פ' שמיני). ענה: סרת ענותנותו די לנו להזכיר כאן דבר אחד המסופר ממה שאירע פ"א להנהיג מוהרש"ו זצ"ל בע"ס „התניא“ ושר"ע „הרב“, בעת בוואו אל אחד הרבנים הנאונים המתנגדים, שאלו הרב הנאון המתנגד על ספר חדש שבא לידו בשם „נועם אלימלך“ והס' מונח אצלו תחת הספסל, והוא רוצה לדעת מה דעתו על המחבר. וספרו, ענה „הרב“ ואמר: „אזיר לפניכם מהות המחבר, גם אם חיתם מניחים אותו בעצמו תחת הספסל הי' שותק ולא הי' אומר לכם דבר בהיותו ענו ושפל ברוך מאוד (ס' בית רבי). וראה באגרת הקודש שבסוף נוצ"א מ"ש שם, ובנועם אלימלך פ' קדושים כה יאמר:

„הנה האדם הוא כלא ואין נחשב ובלתי אפשר שיאמר אדם על עצמו „אני“, שהוא משמע דבר חשוב וממש, והאדם כאין נחשב, אם לא כשארם ממשיך על עצמו קדושת הבורא ב"ה ומשרה שכינתו הקדושה עליו הנקראת „אני“ כידוע, או האדם הזה נקרא כשם „אני“ מחמת השכינה השורה עליו, אבל כיו שאינו במדרגה זו צריך האדם להיות שפל בעיני עצמו כלא...“ (ראה בח"א בשיטת הבעש"ט ז"ל פרק ה' מ"ש שם).

ויסופר עליו כי בהיותו נהג ללנגל א"ע בקיץ ביער בין הנמלים כדי

א) עפ"י עובדא זו השכחי לחכם א' תשובה על שאלתו בירושלמי פאה פ"א פ"ד אבן פסור אני פכיבוד אב ואם. אמדו כד עברית ל"י אימי' פיה אביו כד ילדתי' פיה אפי', דלאיזה צורך פסרו שמד כצאתו לאויר העולם כבר נפסרו אכיו ראשו הא גם אלו היו חיים שנה. שנתיים ויותר אחר לידתו ניכ הי' פסור פכיבוד אב ואם כיון שלא הגיעו עד שנתחיו שתייב בכיבוד אורא וע"פ העובדא הנ"ל איש צדיקים כיריב היו פסנפים א"ע גם על מה שולולו בכבוד אורא בהיותם יתקי שדים כנ"ל.

שינשכו ויעקצו אותי, וכאשר כבר הגיע למדרגה זו שלא שלטו בו רמה ותלפעה והנמלים לא נשכו אותי, אמר הוי! אלימלך, כמה משוקץ אתה שאפילו הנמלים לא יוכלו לסבול את בשדך, אוי לאותה בושה!

יראת חטא: תלמידו הרה"ק החוזה מלובלין ז"ל אמר לתלמידיו שצריכים להיות יראי חטא עכ"פ כמו הרבי ר' אלימלך ז"ל, שפ"א נכנס לחרר קדשו פנימה וראה את רבו הררי"א ז"ל יושב ודואג, ונתבהל מאוד מצער רבו ושאלהו על מה הוא כה מצטער, והשיב איך לא אצטער שכאה עבירה לידי, והוסיף בשברון לב ואמר כי הפסיק באמצע התפלה בשיחת חולין, והכי הוי עובדא, אחרי שכבר התחיל לומר הודו לה' קראו בשמו, באתה אשה קשת רוח לפניו בבכי על בתי המקשה לילד, ושאל אותה על שמה ושם בתי. ושאלו החוזה הלא באמצע, הודר' מותר להפסיק שהרי הוא קודם, ברוך שאמר" והשיב לו רבו הררי"א אפ"כ עבירה הוא, כיון שעפ"י נוסח אשכנז הודו אחר ברוך שאמר ואסור להפסיק באמצע הודו... והצטער מאוד. וסיים הרה"ק החוזה כי צריכים ללמוד מזה עד היכן מגיע מדרגת יראת חטא!

טהרה: בס' מאור ושמש פ' אמור כתב ע"ד טהרת הגוף, וז"ל: והי העולם שמש עד שבאו הבעש"ט הקדוש ואדומ"ר הרב רבנו אלימלך נב"מ והם פתחו שעד לה' צדיקים יבואו בו שלא יהרר אדם שום הרהור תורה עד שיטבול עצמו לקריו שחכמי הגמרא לא בסליחו אלא מפני שאין רוב הצבור יכולין לעמוד בהם, אבל אותן האנשים הרואים להשיג גופי תורה ומצות צריכין להיות נזהרין מאוד בטבילה זו..."

ועל טהרת המחשבה והדבקות בהש"ת א' הלא כל הספר נועם אלימלך מלא מזה, וכה הי' דרכו בקודש בשעת לימודו הי' אומר: "הריני עושה את עצמי מרכבה לשכינה" וכל עבודתו היתה להיות, מעון לשכינה" (ס' דרכי צדק בשמו) ג.

ויסופר עליו כי פ"א הי' ישן איזה שעות, והלכו אל אחיו הרה"ק הרבי ר' זושא ז"ל שיעורר אותו. והלך הררי"ז והניח את ידו על המזוזה שבחדר הזה שהי' ישן בו ומיד נתעורר הררי"א ומה ממטיו. ושאלו להררי"ז מה ענין מזוזה אצל שינה

ב) בספר החינוך מצוה רפ"א כתב וז"ל: ועל כן ידענו ונראה תמיד כי לפי חשיבות נפש האדם ודבקותו בעליונים כנפש הצדיקים והחסידים יסירו דבריהם לפעול בכל מה שירבדו עליו זה ידוע ומפורסם בין יודעי דת ומביני מדעי.
 ג) ע"ד המדרגה הרמה והנשאה להיות, מעין לשכינה" דאה ברפב"ן עה"ת בכמה מקומות על ענין זה, וזהו שאמר חז"ל, האבות הן המרכבה" שכ"כ השו"ט והמשיבו על עצמם השכינה הקרושה כאלו היו הן המרכבה לשכינה. וזהו כוונת חז"ל במס' סוכה דף כ"ח על ריבוי שלא הניח רבד גדול ורבד קטן, רבד קטן חייית דאביי ורבא, דבר גדול מעשה מרכבה. היינו שריב"ז כה נתגדל ונתקדש עד שזכה להיות, מרכבה" לשכינה הקרושה וע"כ חייית דאביי ורבא הם בלי"ם דבר קטן לגבי האיש שכבר זכה ל, מעשה מרכבה" דהיינו להיות, מרכבה לשכינה" כהאבות הקדושים, ובוראי יש בזה מדרגות מדרגות, והגן.

והשיב להם כי צריך להיות תמיד לפניו השם הוי"ו ב"ה כמ"ש שויתי ה' לנגדי תמיד, ואיך אפשר לקיים דבר זה בשעת שינה? אלא שסומכים על מה שנכתב השם בהמוזהו שבחדר, וע"כ כאשר אך הנחתי את ידי על המוזהו לכסות את השם לא הוי יכול עוד לישן והוי מוכרח לקום תיכף ומיד ממטתו כדי לצייר שם הוי"ו נגד עיניו, כל כך הוי דבוק בהש"ת עד שהי' מעון לשכינה, ע"י רזיזות, זהירות, נקיזות, טהרה, קדושה, ענוה, יראת חטא, חסירות, רוח הקודש, תחלה"מ, כאשר יראה כל מי שקורא ה"הנהגות" ו"הצט"ל לט"ן שבס"ס נועם אלימלך, ולא יפלא אם זכה לרוח הקודש, גלגוי אלי", ולהעשות נסים ונפלאות על ידו כאשר יסופר עליו עוברות נפלאות עצמו מספר, ואביא לדוגמא אחדים מהם:

כאשר נודע להרבי ר' אלימלך ז"ל שהרבי ר' שמעלקי ז"ל האבד"ק ניקלשבורג שרוי בצער, כי קמו עליו עדת קרח לחלוק עליו, טלטל א"ע שבועות וירחים עד שהגיע לניקלשבורג, ותיכף ומיד הלך אל פירנס החודש וביקש ממנו דשות לדרוש בבית הכנסת, ולשלוח את השמש דמתא להקהיל את הצבור לדרשה, הפירנס מילא בקשתו, והר"א דרש דרשה נלהבה, ובראותו כי בדרשה לא יגיע למטרת חפצו, פתח ואמר דעו לכם כי ישנם סמים לרפואה שונים, ישנם סמים לרפואות בהם אנשים מפונקים ומעוננים, הסמים הללו לא יועילו לאנשים נסים כאכרים, דברי תורה הם סמא דחייא לאנשים זכי המוח ובעלי דעת, אבל לאנשים נסים וקטני הדעת צריכים להשתמש בסמים מרים וחריפים, והתחיל לחשוב לכל אחד ואחד את כל מה שחטאו ופשעו בעבירות חמורות ר"ל וע"כ לא יוכלו לאהוב את הצדיק רבם הרבי ר' שמעלקי, עד שנעו כל העם בכני' וחזרו בתשובה ופייסו להר"ש ז"ל ד).

ויסופר, שהרב הגאון מו"ה מרדכי זאב ז"ל אבד"ק לבוב (אבי הגאון בעל ישועות יעקב ז"ל) כתב להרבי ר' אלימלך לאמור: היות ששמעתי שכבודו מתפאר שיש לו גלוי אלי' ז"ל יורני נא איך יכול גם אני לבוא למדרגה זו. והשיב לו הר"א: הן אנכי לא אמרתי מעולם שיש לי גלוי אלי', רק עתה שכבודו שואל אותי אני אומר לו שגם הקטן שבתלמידי יש לו גלוי אלי', אבל כבודו לא נברא לזה רק לתורה בנגלה, ילך ברכו זה גם להלאה ואין לו עסק בנסתרות.

תלמידו הרב הגאון מו"ה אפרים יצחק ז"ל בעה"מ"ס משנה ראשונה סיפר כי פעם אחת ישב עם רבו הר"א על האיציטבא שלפני ביתו ועבר כלב אחד לפניו ונבט, וראי' ראה כי נשתנו פני רבו הר"א ולא הרחיב בנפשו לשאול אותו על ככה, ואחר עבור שעות אחדות בא ציר מיוחד מעיר הסמוכה אשר דרה שם בתו של הרה"ק ובשורה בפיו בי בת הרה"ק ילדה בת וצהלו מאוד פני הרה"ק ואמר לו הנה הכלב אשר עבר עלינו אמר חיבת, ריבה", וחשבתי שהיינו ריב ומחלוקת שיתעורר עלי וע"כ נפשי נבהלה מאוד, עתה אני דואה כי, ריבה" היינו ילדה, שבתי ילדה בת, ונחה דעתו.

ד) כפעדני ירמ ברבות מ"ב אות ו' ובאלי' דבה או"ח סי' ק"א סק"ח בתבו, שהיו"ע ברוח הקודש מכיר מה שכלב ארם, וע' בס' נועם אלימלך פ' בהעלותך, וע' ספ' העניתי ר"ש סדר העניתי הוקן שבהם אוסר לפנייהם רבני נבזשים פ' בהכותב לעין יעקב בשם ר"ח, שפגלה להם פתרי פעשיהם, והבן,

פעם אחת אמר הרה"ק הרבי ר' נפתלי ז"ל מראפשיץ להר"א, כי ילמדהו שיחת חיות ועופות. והשיב לו: מי שיש לו יראה ואהבה אמיתית הוא כבר יבין אותה בעצמו (החסידות ע' ר"ב).

הרה"ק החוזה מלובלין ז"ל בעת היותו בליזענסק אצל רבו הר"א ז"ל, פ"א אמר לו הרה"ק הר"א: דע שעל כל אדם להפליג בחזקה: אל תשליכני לעת זקנה, הדברים הללו היו נפלאים ומכוסים ולא הבינו כל השומעים על מה ירמזון מליו, אך אחרי רבות בשנים לפני פטירת החוזה, כאשר קרה לו המקרה הנורא בעת אשר ביקש לדחוק את הקץ והשלך בעד החלון כנודע, אז הבינו פירוש רברי רבו הקרוש הר"א ז"ל כי חש עתידותיו והזהירו להתפלל בחזקה, אל תשליכני לעת זקנה!

כהנה וכהנה יסופר עליו סיפורים נפלאים, ורבו אותותיו ומופתיו אשר עשה, ואין כל פלא, כי כבר כתב הרמב"ם ז"ל בשו"ת פאר הדור בפרקי הצלחה, ברברו על אודות הדבקות: "יביט בעתידות כמו בעוברים" עיי"ש באריכות; ומי לו גדול בדביקות בדור ההוא יותר מהרבי ר' אלימלך שכל ספרו נועם אלימלך בנוי על יסוד זה. וע' בדרשות מוה"ר"י מינץ דרוש יו"ד, ז"ל: "גפשי יודעת כי כשישער אדם בשכלו דבר זה בבחינה טבעית יקשה עליו לקבל דבר זה שהאדם אשר בעפר יסודו יעלה למדרגה נפלאה להיות בחייו מעון לשכינה, ולשנות הטבע ולבטל הגזרות, האמנם החכם צניו בראשו להבין שהדברים האלקיים הם למעלה מן הטבע ואין להביאם בכור בחינת השכלה טבעית".

וזאת היתה מטרת הבעש"ט ז"ל ותלמידיו הקדושים ז"ללה"ה, להראות במעשה ובפועל, את כח התורה, כי מי שלומד תורה לשמה, ומקדש א"ע בעשר קדושות דר' מנחם בן יאיר יעשה הקב"ה נסים ונפלאות על ידו עפ"י חוקי הטבע, אשר הטביע השי"ת גם בדברים שלמעלה מן הטבע, שיש, סדר לנסים!

ב.

הרה"ק רבי יוסף ביקוטליא בעל הנסים תלמיד הר"א אבולפאיא ז"ל (כפי אשר מובא במוהר"ש אלקביץ בפי' לשה"ש), יאמר: מפעולת הנסים והנפלאות לחיזוק האמונה היא פעולה בלתי מתקיימת, ופעולה זו היא כפעולת השמש על סט של מתכות אשר קרני אורה חוזרים מבלתי אפשר לחדור לתוכה שתהי' מאירה בעצמם.

ידע זאת הר"א ז"ל, כי לא בכח הנסים והנפלאות, אפשר להעמיד את מבצר הדת ומנן האמונה, נגד הרוחות שהחלו לנשב מוין ומכל מדינות אסטריא וגרמניא, כי אם צריכים להודיין בכח אדיר וחזק, בכח השפעה דקדושה, להשפיע על כל הסביבה שפע קודש, לרומם את רוח הדת והיהדות, ולהגביר את רגשי הקודש, בלב כל איש ואיש מישראל; וסביבה כזאת, אשר סביבה נשערה מאוד בירת ה' טהורה ובפחד מהדר גאווה ית"ש, בכחה להפיץ קרני אור-חיים הלאה בכל בתי בני ישראל, ועד כמה שפעלה ההשפעה דקדושה שיצאה מבית הגדול והקדוש של הרבי ר' אלימלך ז"ל על כל סביבו נוכל לראות מהעובדא הלזו:

פ"א אקלע הנה"ק בע"ט, הפארת שלמה מראדאמסק ז"ל להאי אתרא

שהיתה שם זקנה אחת שהיתה מכרת את הרבי ר' אלימלך ז"ל וכאשר שמע הה"צ בע"ס תפארת שלמה כזה ביקש לשלוח לה שתבא אצלו ואמרו לו שהיא זקנה ביותר ולא תוכל עוד לצאת ולבוא, הלך הוא אליה להציל מפיה דבר מה אודות הר"א ז"ל, ובבואו שמה ואמרו לה מה בקשתו של אותו צדיק, השיבה כי היא היתה מבשלת ותמיד היתה בין התנור והכירים, ומה יכולה היא לדעת ממה שנעשה שם לפני ולפנים, אך את זאת תוכל לספר לו, כי במשך כל ימות השבוע כנהוו היו המשרתות מתקוטטות ומריבות זו את זו, אבל כשהגיע יום ועשיק בהדי פניא דמעלי שבתא, ה' שם כמו בערב יורכ לפני, כל נדריי בכיות והתפייסות, וגם המשרתות בקשו מחילה זו מזו, ורוח חן ואהבה מקזושת שבת היתה שפוכה על כולם, וככה ה' בכל ערב שבת ה).

ועפ"י עובדא זו נוכל לצייר לנו תמונה, איך שמרו בני ישראל את השבת, אלה האנשים אשר באו אל הקודש פנימה והתפללו בבית מדרשו וראו את ה"פני שבת" של הר"א ז"ל, ואיך התנהגו האנשים אשר ראו בכל עת את כהני ה' ועבדיו הקדושים, הר"א ותלמידיו, עומדים ומקריבים א"ע במסירת נפשם על מזבח התורה והמצוה באהבה עזה בלי מצרים.

ועל כן למען להגביר את ההשפעה על העם, ה' הר"א ז"ל מקפיד על „איכות" החסידים, ולא על „הכמות", ואמר: „אך צריך שיהיו המתפללים בנוסח זה (שבחרו החסידים), פרושים מדרכי העולם, הראשון מהפרישות שלא להוציא שקר מפיו, ושלא להיות מקלד את חברו אפי' בלב, גם שלא יקפיד עליהם אפי' הקפדה בלב, ושלא להוציא שבועה מפיו, ושלא להיות לו קנאה וחמדת ממון, ומדת נאווה בלתי אפשרי להעלות על הכתב גנותה... גם שיהי מרגיש בעצמו באמת שאין לו מנוחה מדאגת צרות ישראל... ועיקר שיהי למדן עכ"פ בגמרא ותוספות ופרש"י, ושאר דרכי הקודש כמבואר בספר ע"ח, ועיקר אהבת חברים ונדבוק חברים, ומי שאין בו כל המרות הללו בודאי אינו מכת זו..." (אגרת להרב ר' משה בסריס נועם אלימלך).

והוא ה' אומר: „כי „החסידות", אין לה לירוא מפני אויב יותר גדול, כאשר מפני פרסומה הגדול והתפשטותה בין שדרות כל העם, כי עם התפשטות החסידות בקרב העם והיו כולם לחסידים, אז „החסידות" חמס תהליך ותעבור מן העולם, כי אי אפשר שכל העם יהיו פילוסופים, חסידים ואנשי מעשה, אזוים

(ה) בספר אור לשמים פ' כהר כתב, סמעתי כסם רכנו אלימלך וצ"ל, שערב שבת הוא בחינת ערב יורכ, וזה הוא כמו שמסופר למעלה, ועפ"י עובדא זו נכין מאמרם ז"ל (ירושלמי רמאי פ"ד מ"א) עם הארץ נאמן כשבת על הרמאי מפני שאימת שבת עליו וירא לשקר כשבת, והוא מלא לפי ראות עינינו כהיום הזה, מי הוא זה שירא לשקר בשבת מפני אימת שבת, אבל אם בכיתו של הר"א ז"ל ה' אימת שבת על כל מביניו גם על המשרתות, נוכל להבין שאו כימי חו"ל ה' השבת בבחי' יורכ, בכל פינות ומחנות, מהשפע קודש שהשפיעו חו"ל על כל מבינותם, והי אימת שבת על הע"ה, כמו אימת יורכ בזה"ל, אשר גם היום נאמן לכל ע"ה, ביו"כ על הרמאי גם אם לא נאמן לו בכל השנה מפני שאימת יורכ עליו, ואו- מימי חו"ל כל שבת ה' כבחי' יורכ והכו,

וראים, ואם יהי' כן או יתבטלו „החסידים“ האמתיים, ו„החסידות“ האמתית תתבטל, ורק חסידות שבורה ורצוצה תבוא תחתיהם...“ (מובא ב„החסידות“ להרא מרקוס ז"ל ע' קס"ב).

האגדה מספרת כי כאשר הלכו האחים הקדושים הרר"א והרבי ר' זושא זללה"ה בגולה לעשות נפשות להחסידות ובאו אל גבול אשכנז עד קאטאוויטץ, ופניהם מועדות ללכת הלאה, בא השטן ואמר להם אם תעברו את הגבול לבוא לגרמניא אזי תדעו כי אהפוך את כל ישראל לחסידים, או נבהלו מפניו, ראו כי רעה נגר פני „החסידות“ אם יהיו כל ההמונים לחסידים, כי אז תאבד החסידות כולה, ושבו לארצם ולמקומם.

„הצדיק המושך השפעות צריך שיהי' כל כוונתו רק לכללות ישראל ולא יחוש על עצמו כלל כאלו אינו בעולם“ (נועם אלימלך פ' חיי שרה). הוא הרגאה דורש תנאה מקיים, כמו שהעיד על עצמו במכתבו...שער הנה הייתי עוסק ברפואות לבני אדם בעזה"ש והיו נותנים לי איש אשר ירבנו לבו ומזה הייתי מסור ומחלק לפני הנמצא ראשון ומעולם לא לן אצלי מעות...“

איש קדוש ונורא כמוהו אשר לא חש לעצמו ובי"ב כלל כאלו אינו בזה העולם, וכל עבודתו היתה רק לטובת כללות ישראל, הי' בעל השמעה היותר גדול על המון בית ישראל, המה ראו כן תמהו נבהלו מפני הרר גאון קדושתו וצדקתו, וצדקת תלמידיו העומדים לפניו לשמוע דברי אלקים חיים מפיו הקדוש, וכה הי' הוא ותלמידיו זללה"ה המשיעים הרוחניים על ישראל והמונו, שפע קודש בשפע רב, עד אשר לא יכלה השמעת משכילי ברלין לחדור אל סביבה זו אשר היתה מלאה ברוח דעת ויראת ה' טהורה.

הרר"א ז"ל הראה אז בעת הרת תקופה חדשה, עם דעות חפשיות, כי לא במלחמת אומר ודברים, להראות אולתם ומשונתם, אפשר לבטל אותם ולהכניעם, כי אם בעבודה חיובית, בעבודה קדושה להגביר את הקדושה במעשים טובים בשמירת התורה והמצוה ביתר שאת וביתר עז, בהתאחדות הכחות הפנימיות שתהי' מערכת ישראל חזקה ובצורה, עיי מדות טובות בין אדם לחברו, כאשר הביע חפצו בתפלתו אשר שלח להפיצה בקרב ישראל:

„יתשמרנו מן הפניות והגאות, ומן הכעס והקפדנות, והעצבות והרכילות, ושאר מדות רעות... ולא יעלה קנאת אדם על לבנו, ולא קנאתנו על אחרים, אדרבה תן בלבנו שנראה כל אחד מעלת חברנו ולא חסרונם...“

ולעומת הספרות שהחלו משכילי ברלין להפיץ בקרב ישראל, אמר: „כי את זה לעומת זה, שלחו מן השמים את הרב חיד"א ושם באיטליא יושב צדיק זה ומחבר ומפיץ ספרים, אשר עיי חיבוריו הטהורים מבטל כל ספרי מינות שלהם ומי יתן והי' לבבם של ישראל לשקוד על ספרי הרחיר"א...“. ומאז נתפשט בקרב החסידים ויראי ה' ללמוד את סדר „חוק לישראל“ שערך הרחיד"א, מדי יום ביום, כחוק ולא יעבור.

קורת ימי חיי הרה"ק הרבי ר' אלימלך זצ"ל ואותותיו ומופתיו אשר עשה כבר מפורסמים בספרים שנחברו לשם סיפורי צדיקים. בשנת תקמ"ז ביום כ"א אדר שבה נפשו הטהורה אל מקור מחצבתה בנגוי מרומים, וזכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

